

Overenskomst

om

Gennemførelse af Versaillestraktatens Artikel 312.

A. Invalide- og Efterladteforsikring.

Artikel 1.

For saadanne Personer, som den 15. Juni 1920 var renteberettiget, og som paa denne Dag var bosat i det afstaaede Omraade, overtager Danmark fra nævnte Tidspunkt at regne og uden Hensyn til de Berettigedes Statsborgerforhold, Betalingen af de af en tysk Forsikringsanstalt eller Særanstalt skyldige Renter.

Artikel 2.

Har en tysk Statsborger, som den 15. Juni 1920 allerede var renteberettiget og som paa denne Dag var bosat i det afstaaede Omraade, i Tidsrummet mellem den 15. Juni 1920 og den 15. Juni 1923 forlagt sin Bopæl fra Danmark til Tyskland, overtager en tysk Forsikringsbærer fra Begyndelsen af den paa Bopælsforlæggelsen følgende Maaned at regne den videre Renteudbetaling. I saa Fald skal den danske Regering udbetale til den tyske Regering fem Gange det aarlige Beløb af den Rente, som den Berettigede oppebar paa det Tidspunkt, da Bopælsforlæggelsen fandt Sted. Herved beregnes det aarlige Rentebeløb i Henhold til den den 15. Juni 1920 gældende tyske Lovgivning, dog uden Rigestilskudet og uden Tillæg.

Har en dansk Statsborger, som den 15. Juni 1920 allerede var renteberettiget, og som paa denne Dag var bosat i Tyskland, indenfor det anførte Tidsrum forlagt sin Bopæl fra Tyskland til Danmark, vil der af den tyske Regering blive udbetalt til den danske Regering fem Gange det aarlige Beløb af den Rente, som beregnes i Henhold til den den 15. Juni 1920 gældende tyske Lovgivning. Rigestilskudet og Tillægene medregnes heller ikke i denne Forbindelse.

Som renteberettiget i Henhold til Stykke 1 og 2 regnes ogsaa efterladte, hvis Forsørger var renteberettiget den 15. Juni 1920.

Forlægger en Rentenyder af den i Stk. 1—3 omhandlede Art gentagne Gange sin Bopæl indenfor det førnævnte Tidsrum, vil de i Stykke 1 og 2 indeholdte Bestemmelser kun finde Anvendelse ved den første Bopælsforlæggelse; med Hensyn til senere Tilfælde gælder Stykke 5.

Paa Rentenydere af den i Stykke 1—3 omhandlede Art, der først efter den 14. Juni 1923 forlægger deres Bopæl fra Danmark til Tyskland eller omvendt, finder udelukkende de Lovforskrifter Anvendelse, som paa Tidspunktet for Bortflytningen var gældende i det Land, hvor de paagældende havde deres hidtidige Bopæl.